

בַּמַּפְעַל

דְּבוּרִים יוֹם יוֹמִיִּים נְדוּשִׁים,
דָּבָר – אֶל עֶצְמְךָ בְּשִׁתִּיקָה.
עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּדַמְמָה נְגוּזָה –
גַּם לְשִׁתְּךָ אֵין זֶה יוֹתֵר מִמְשַׁחֵק.

אֲנִי מִבִּיט מִסְבִּיב וְרוֹאֶה:
מִכָּל חֶפֶץ בְּנִפְרָד
פּוֹרְצַת הַחוּצָה אֱלֻמוֹת שְׁכָזוּ,
אֲשֶׁר בּוֹכָה בְּלִשׁוֹן מִשְׁלָה.

רוֹכֵן אֲנִי וּמְסַפֵּר
לְרֹאשׁ הַמְּכוּנָה מִבְּרָזָל:
אֶף אֲנִי אֵינְנִי יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר חֶפֶץ
מִמִּין אַחֵר, יוֹדֵעַ אֲנִי.

גַּם מְעַלִּי מִכְּסִיף הָאֲבָק,
מִסְבִּיבִי – קִיר וְעוֹד קִיר,
קָרְנוֹ אֹר מִבְּעַד לְאֲבָק
מוֹשִׁיטָה אֵלַי יָד חֲמָה.

מִלְטָפֶת אֶת רֹאשֵׁי הַמְּאֲבָק
לְיַד רֹאשׁ הַמְּכוּנָה מִבְּרָזָל –
אֶף אֲנִי אֵינְנִי יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר חֶפֶץ
מִמִּין אַחֵר, יוֹדֵעַ אֲנִי.